

τικὸν ὀλισθηρὸν εἰς ᾧδὴν ἔχουσιν, διὸ καὶ τοὺς ῥήτορας B
 ἐν τοῖς ἐπιλόγοις καὶ τοὺς ὑποκριτὰς ἐν τοῖς ὀδυρμοῖς
 ἀτρέμα τῷ μελωδεῖν προσάγοντας ὀρῶμεν καὶ παρεντεί-
 νοντας τὴν φωνήν. αἶ τε σφοδραὶ περιχάρειαι τῆς ψυχῆς
 τῶν μὲν ἐλαφροτέρων τῷ ἦθει καὶ τὸ σῶμα συνεπαίρουσιν 5
 καὶ παρακαλοῦσιν εἰς ἔνρυθμον κίνησιν, ἐξαλλομένων καὶ
 κροτούντων εἶπερ ὀρχεῖσθαι μὴ δύνανται·

ῥμανίαί τ' ἀλαλαί τ' ὀρινομένων ῥιψαύχενι σὺν κλόνῳ'

κατὰ Πίνδαρον (fr. 208 = 70^a, 10)· οἱ δὲ χαρίεντες ἐν
 τῷ πάθει τούτῳ γεγόμενοι τὴν φωνὴν μόνην εἰς τὸ ἄδειν 10
 καὶ φθέγγεσθαι μέτρα καὶ μέλη προῖενται. μάλιστα δ' ὁ
 ἐνθουσιασμός ἐξίστησι καὶ παρατρέπει τό τε σῶμα καὶ C
 τὴν φωνὴν τοῦ συνήθους καὶ καθεστηκότος. ὅθεν αἶ τε
 βακχεῖαι ῥυθμοῖς χρῶνται καὶ τὸ χρησμοδεῖν ἐμμέτρως
 παρέχεται τοῖς ἐνθεαζομένοις, τῶν τε μαινομένων ὀλίγους 15
 ἰδεῖν ἔστιν ἄνευ μέτρου καὶ ᾧδῆς ληροῦντας. οὕτω δὲ
 τούτων ἐχόντων εἰ βούλοιο καθορᾶν ὑπ' αὐγὰς διαπτύξας
 τὸν ἔρωτα καὶ καταμανθάνειν, οὐκ ἂν ἄλλο πάθος εὖροις
 οὔτε λύπας δριμντέρας ἔχον οὔτε σφοδροτέρας περι-
 χαρείας οὔτε μείζονας ἐκστάσεις καὶ παραφροσύνας, ἀλλ' 20
 ὥσπερ τὴν Σοφοκλέους (O. R. 4) πόλιν ἀνδρὸς ἐρωτικοῦ
 ψυχὴν ὁμοῦ μὲν θυμιαμάτων γέμουσαν,

ὁμοῦ δὲ παιάνων τε καὶ στεναγμάτων.'

D

οὐδὲν οὖν ἄτοπον οὐδὲ θαυμαστόν, εἰ πάσας, ὅσαι μου-
 σικῆς εἰσιν ἀρχαί, περιέχων ὁ ἔρως ἐν αὐτῷ καὶ συνειλη- 25